

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 11, stk. 3, litra a), i forordning (EF) nr. 883/2004⁽¹⁾ fortolkes således, at en arbejdstager, der bor i en medlemsstat og arbejder på en anden medlemsstats område på grundlag af en kontrakt om vikaransættelse, hvorved tjenesteforholdet ophører, så snart vikararbejdet er færdigt, og derefter genoptages, i de mellemliggende perioder stadig er omfattet af lovgivningen i sidstnævnte medlemsstat, så længe vedkommende ikke midlertidigt har indstillet dette arbejde?
- 2) Hvilke faktorer er i sådanne tilfælde af betydning ved bedømmelsen af, om der er tale om en midlertidig indstilling af virksomheden?
- 3) Efter hvilket tidsrum må det antages, at en arbejdstager, der ikke længere har et kontraktmæssigt arbejdsforhold, har indstillet virksomheden i arbejdslandet midlertidigt, med forbehold af konkrete tegn på det modsatte?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesgerichtshof (Tyskland) den 29. december 2020 — insolvensbehandlingen af selskabet Galapagos S.A., med deltagelse af DE som kurator, Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. og Prime Capital S

(Sag C-723/20)

(2021/C 128/17)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Galapagos S.A.

Procesdeltagere: DE, som kurator for Galapagos S.A., Galapagos BidCo. S.a.r.l., Hauck Aufhäuser Fund Services S.A. og Prime Capital S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2015/848⁽¹⁾ af 20. maj 2015 om insolvensbehandling (herefter »insolvensforordningen«) fortolkes således, at et debitorselskab, hvis vedtægtsmæssige hjemsted befinder sig i en medlemsstat, ikke har centret for sine hovedinteresser i en anden medlemsstat, hvor selskabets hovedkontor ligger, som er identificerbart for tredjemand ud fra objektive faktorer, hvis debitorselskabet under omstændigheder som i hovedsagen har flyttet dette hovedkontor fra en tredje medlemsstat til den anden medlemsstat, mens der i den tredje medlemsstat var indgivet begæring om indledning af hovedinsolvensbehandling af selskabet, som endnu ikke er afgjort?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal artikel 3, stk. 1, i insolvensforordningen fortolkes således, at
 - a) retterne i den medlemsstat, på hvis område centret for skyldnerens hovedinteresser befinder sig på det tidspunkt, hvor der indgives begæring om indledning af insolvensbehandling, fortsat har international kompetence til at træffe afgørelse om indledning af denne procedure, når debitor, efter at begæringen er indgivet, men før der er truffet afgørelse om indledning af insolvensbehandlingen, flytter centret for sine hovedinteresser til en anden medlemsstats område, og

- b) at denne fortsat bestående internationale kompetence for retterne i en medlemsstat udelukker, at retterne i en anden medlemsstat har kompetence til at behandle yderligere begæringer om indledning af hovedinsolvensbehandling, som, efter at centret for debtors hovedinteresser er flyttet til en anden medlemsstat, indgives til en ret i denne anden medlemsstat?

(¹) EUT 2015, L 141, s. 19.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Judecătoria Miercurea Ciuc (Rumænien) den 4. januar 2021 — Pricoforest SRL mod Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

(Sag C-13/21)

(2021/C 128/18)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Judecătoria Miercurea Ciuc

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Pricoforest SRL

Sagsøgt: Inspectoratul de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier (ISCTR)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal begrebet »radius af 100 km« i artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 561/2006 (¹) fortolkes således, at afstanden i fugleflugtslinje mellem virksomhedens hjemsted og destinationen skal være mindre end 100 km, eller således at køretøjets reelt tilbagelagte vejstrækning skal være mindre end 100 km?
- 2) Skal bestemmelserne i artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 561/2006 fortolkes således, at udførelsen inden for en måned af transportopgaver henhørende til den i denne bestemmelse omhandlede kategori, hvoraf nogle udføres inden for en radius af 100 km fra virksomhedens hjemsted og andre ved overskridelse af denne radius, med hensyn til undtagelsen af den i artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning nr. 561/2006 omhandlede situation fra anvendelsen af denne forordning gennem en national bestemmelse indebærer, at denne undtagelse omfatter alle de berørte køretøjer, kun transportopgaver udført [uden] overskridelse af radiussen af 100 km eller ingen af dem?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15.3.2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT 2006, L 102, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 12. januar 2021 — Uniqa Versicherungen AG mod VU

(Sag C-18/21)

(2021/C 128/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Uniqa Versicherungen AG

Sagsøgt: VU